

AMERIKANSKI SLOVENEC

American In Spirit: Foreign In Language. Only Best advertising medium to reach a quarter million Slovenians in the United States. Rates on request.

STEVILKA 103

Predsednik Wilson pojde na Francosko.

Da se udeleži otvoritvenih sej mirovne konference. Odsoten iz Združenih Držav. bo več tednov.

ZAVEZNICI GREDO V NEMČIJO.

Jugoslovani se baje sporazumeli. Drugie novice iz Evrope.

Wilson pojde na Francosko.

Washington, D. C., 18. nov. — Predsednik Wilson je naznani danes, da se odpelje na Francosko začetkom decembra k udeležbi na otvoritvenih sejih mirovne konference in na sestavljanju glavnih toček mirovne pogodbe.

Odsoten bo iz Združenih Držav več tednov.

DR. Korošec v Parizu.

Pariz, 18. nov. — Anton Korošec, predsednik Jugoslovanskega narodnega sveta, začasne vlade jugoslovanskih dežel poprej vladanih po Avstro-Ogrski, je v Parizu, da ustanoji odnosa z entitativnimi vladami.

Masaryk na mirovni konferenci.

Basel, 18. nov. — F. G. Masaryk, predsednik češkoslovaške republike, pride v Prago začetkom decembra. Po kratkem bivanju tamkaj, pravi brzojavka iz Prage, pojde na mirovno konferenco, kjer bo zastopal svojo domovino in deloval kot svetovalec ameriških delegatov v stvareh, ki se tičejo Slovanov.

Zaveznički marširajo v Nemčijo.

Pri zavezničkih armadah v Franciji in Belgiji, 17. nov. — Zaveznički armade so začele marširati v Nemčijo. Belgijci čete so že zasedle Antwerp, ki so ga v petek Nemci opustili in je bil takoj prevzet. Priakuje se, da nemške čete izpraznijo Bruselj danes.

Američani na maršu.

Verden, Francija, 17. nov., opoldne. — v mrzlem svitu je danes ameriška zapadna armada odmarširala v Nemčijo. Pomikajoč se sevorovzhodno od Črte, kjer sta prva in druga armada prenehali bojevanje ob 11. uri dne 11. t. m. so se zmagovali vojaki z bojevne dežele napotili na najbolj zgodovinski marš, kar jih je bilo podjetih pod zveznato zastavo.

Naša armada je odšla naprej kakor v bitko. Odšla je naprej pripravljena za vse slučaje. Nobene godbe na pihala niso igrale na čelu čet; nobene zastave niso plapolale. Američani so marsirali po cestah, kakor bi bil sovražnik ob bližnjem ovnku, kajti, akoravno je premirje ustavilo bojevanje

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo D. S. D.

Organ of the Best Element of Americanized Slovians. It covers News and Contains Matters of Special Importance to Them Not Found elsewhere.

JOLIET, ILLINOIS. 19. NOVEMBRA 1918.

LETNIK XXVII

ZAHVALNI DAN.

Predsednik Wilson določil dan 28. nov. Kot dan zahvale za mir in zmago pravice.

Washington, D. C., 17. nov. — Predsednik Wilson je danes v proglašu dočil četrtek, dan 28. nov., kot Zahvalni dan (Thanksgiving day) in rekel, da ima letos ameriško ljudstvo poseben vzrok, biti hvaležno in se veseliti. Popolno zmaga, je rekel, je prinesla ne le mir, marveč tudi zaupanja polno obljubo novega dne, v katerem "bo pravčnost nadomestila silo in ljubosumno kovarstvo med narodi".

Proglas se glasi:

"Dolgo je bil naš običaj, v jeseni vsakega leta izraziti vsemobmočnemu Bogu čast in zahvalo za njegove mnoge blagodare in milosti, podeljene našemu narodu. Letos imamo poseben in genljiv vzrok, biti hvaležni in se veseliti. Bog nam je v svoji veliki dobrati dal mir. Prišel ni le v odložitvi orožja, kot zgolj oljšo od napora in vojne stiske. Prišel je kot veliko zmagobitje pravice.

"Popolna zmaga nam je prinesla ne samo mir, marveč tudi zaupanja polno obljubo novega dneva, v katerem bo pravčnost nadomestila silo in ljubosumno kovarstvo med narodi. Naše hrabre armade so se udeležile na zmagoslavju, ki in moteno ali oskrnjen po drugem namenu sebičnega napada. V pravičnem stvari so pridobili nesmrtno slavo in plemenito služile svojemu narodu s tem, da so služile človeštvo.

Bog je bil zares milosten. Vzrok imamo za tako veselje, ki oživilja in krepi v nas vsa najboljša izročila naše narodne zgodovine. Nov dan si je okrog nas, v katerem prešinja naša srca nov pogum, da gledamo v bodočnost z novim upanjem in večjimi dolžnostmi.

"Med tem ko se zahvaljujemo za vse to, ne pozabimo, iskati božje vodstvo v vrsti teh dolžnosti ter božjo milost in prizanesbo za vse pogreške v dejancu in namenu ter moliti, da v vsem, kar delamo, okreplimo vezi prijateljstva in medsebojnega sijoštovanja, na katerih moramo pomagati pri gradnji nove stavbe miru in dobrotnosti med narodi.

Zato določam jaz, Woodrow Wilson, predsednik Združenih Držav ameriških, etret, dan 28. novembra t. l. kot dan zahvale in molitev ter vabim ljudstvo po vsej deželi, da tega dne prestandi od svojih navadnih opravkov ter v svojih hišah in cerkvah zahvali Bogu, vladarju narodov.

"V izprišo tega sem se lastnoročno podpisal in sem dal pritišniti pečat Združenih držav.

"Dano v distriktu Columbia dne šestnajstega novembra v letu našega Gospoda tisočdevetsto inosemčetnem ter neodvisnosti Združenih držav ameriških sto inštirinštiridesetem.

"WOODROW WILSON.

"Po predsedniku:
"Robert Lansing,
državni tajnik."

demokratično republiko in dopolnilen del nemške republike.

Lakota v Avstriji.

Italijanski glavni stan, torek, 12. nov. a (Zkesnelo. Po Associated Press) — G. D. McLeed iz Montreal, zrakoplovec, in C. M. Young iz Des Moines, Ia., ki so ju Avstrije ujeli med italijansko kampanjo, sta bila izpuščena in sta dospela v laške linije. Prinašata neposredne novice o razmerah v notranjosti Avstrije, ker sta po osvoboditvi potovali iz Salzberoda blizu Dunaja.

"Grozne živilske razmere prevladujejo v Avstriji", je rekel McLeed danes, "in zelo mogoče je, da bo milijon ljudi umrl tamkaj to zimo vsled pomajkanja hrane, oslablosti in bolezni.

"Prizori ob železnicih so kakor prizori na bojišču. Videli smo trupla raztresena tukpatam vsled dejstva, da se vojaki vozijo na vrh vlakov in jih predori (tuneli) odmetavajo. Bila so tudi trupja ranjencev, vzetih iz vagona Rudečega križa in puščenih, da umro. Strašne zdravstvene razmere prevladujejo v vasih, napoljenih z vojaki na povrhu."

Anarhija in nered.

Washington, D. C., 14. nov. — Poro-

Jugoslovanske konference v Parizu

DELEGATJE PROVIZORIČNE VLADE V ZAGREBU RAZPRAVLAJAJO S TRUMBIČEM IN PAŠIČEM. — PAŠIČ PRISTAL NA VSE ZAHTEVE DR. KOROŠCA. — SPREJETI ZAKLJUČKI POMEMBO POKOP KRFSKE DAKLARACIJE. — ZAGREB ŠKA VLADA ZAPOVEDNIK VOJSKE IN MORNARICE. — USTAVOTVORNA SKUPŠČINA VRHOVNO TELO ZA ORGANIZIRANJE NOVE DRŽAVE. — (Jug. Čas. Urad, Washington, D. C.)

7. t. m. se je vršila v Parizu konference med odpolnenci provizorične vlade v Zagrebu, dr. Korošcem, dr. Čingrijem in še jednim članom, katerega ime pa ni mogoče na brzojavki razbrati, ter dr. Trumbičem, predsednikom Jugoslovanskega Odibora v Londonu in srbskim ministarskim predsednikom Pašičem. Dr. Korošec je predložil naslednje zahteve provizorične vlade v Zagrebu:

1. Vlade Srbije, Amerike, Francije, Anglije in Italije se naj naprosijo, da priznajo Jugoslovanski Narodni Svet v Zagrebu za vrhovno oblast novo osnovane države Srbov, Hrvatov in Slovenev na vsem Jugoslovanskem ozemlju biše avstro-ogrski monarhija;

2. Taiste vlade se naj naprosijo, da priznajo Jugoslovanski Narodni Svet v Zagrebu kot vrhovnega zapovednika bivše avstro-ogrške mornarice, katero so zavzeli Jugoslovani in ki je zadržala s tem zavezniški značaj.

3. Jugoslovanski vojski, sestavljeni z čet bivše avstro-ogrške vojske, ki pa je prisegla zvestobo Jug. Nar. Svetu, se ima priznati značaj vojskujoče se in zavezne vojske.

4. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

5. Jugoslovanski vojski, sestavljeni z čet bivše avstro-ogrške vojske, ki pa je prisegla zvestobo Jug. Nar. Svetu, se ima priznati značaj vojskujoče se in zavezne vojske.

6. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

7. Jugoslovanski vojski, sestavljeni z čet bivše avstro-ogrške vojske, ki pa je prisegla zvestobo Jug. Nar. Svetu, se ima priznati značaj vojskujoče se in zavezne vojske.

8. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

9. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

10. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

11. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

12. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

13. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

14. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

15. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

16. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

17. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

18. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

19. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

20. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

21. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

22. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

23. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

24. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

25. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

26. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

27. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

28. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

29. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

30. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

31. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

32. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

33. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

34. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji skupna država s zvezniški značaj.

35. Dr. Ante Trumbič se ima priznati uradnim predstavnikom Jug. Nar. Svetu pri zavezniških vladah za toliko časa, da se ustroji

Z OGNJEM IN MEČEM.

HISTORIČNI ROMAN.

POLJSKI SPISAL SIENKIEWICZ
POSLOVENIL PODRAVSKI

(Dalje.)

Brezvomno je il tó jeden navadnih prizorov na Divjih Poljih.

Jezdeci so se zbrali na griču; nekateri so posakali s konj in nekaj pazljivo opazovali.

Hipoma se je čul v temi močan, veliven glas:

"Hej! ogenj ukresajte in zapalite!"

Kmalu so se jele razsipati iskre, potem pa je bruhnil plamen in suhljadi in smolenič, katero so ti, ki so potovali čez Divja Polja, vedno nosili s seboj. Bakljo so vtaknili v zemljo inognjena svetloba je razsvetila jasno nekoliko ljudi, sklonjenih nad nekim človekom, ki je nezavesten na tleh ležal.

Bili so to vojaki, obleceni v rdečo dvorsko opravo. Na glavah so imeli volče kucme. Jeden izmed njih polveljnik, skočil s konja, približal se je k enej na tleh ležečem postavi ter vprašal:

"Nu, stražnik, živi ali ne živi?"

"Živi, gospod namestnik, toda grgr, skromaj še diha."

"Kdo je to?"

"Tatar ni, nekdo drug."

"Nu, hvala Bogu!"

V tem si je namestnik ležečega moča pozornje ogledal.

"Kaj, ko bi bil to kaki hetman?" rekel je.

"Tudi konja ima krasnega, da boljga pri kanu ni dobiti," odgovoril je stražnik. "Evo, tam ga drže."

Poveljniki se je ozrl tje in obliče se mu je zjasnilo. Poleg drugih so držali tam vojaki res čilega konja, kateri je s poševeno klavorno zrli na svojega gospodara.

"Toda konj, gospod namestnik, bode naš?" vprašal je stražnik.

"Kaj, pasja vera, ti bi mar hotel vzetki kristjanu konja na stepi?"

"Vsaj je to naš plen..."

Daljši pregovor je pretrgal močnejše grganje težko dihajočega moča.

"Vlijte mu nekoliko žganjice v usta," rekel je gospod namestnik, "a pas mu razpnite!"

"Mar homo tu prenočili?"

"Tako je. Razsedljajte konje, ter zakurite!"

Vojaki so urno spolnili povelje. Jeden so začeli drgniti ter dramiti ležečega, drugi so skočili po smolenici, zoper drugi razgrinjali po tleh velenjih v medvedje kože, pripravljajo prenočišče.

Gospod namestnik, nebrigajoč se da daje za ranjeno, je odpel svoj par ter legel na svoj pašč poleg ognjišča.

Bil je še jako mlad človek, suh, zarebel, pa lepe postave, prijetnega obrazja z lepo ognjenim nosom. V očeh se mu je brala obilna domiljsija in zdražljivost, vendar je obliče imelo spoštljiv izraz. Dosti goste brke in davno ne obrita brada so dajale njegovim letom možnost.

Med tem sta začela dva vojaka pravljati večerjo. Položila sta na ogenj pripravljenje četrtna, vzela raz konj nekoliko drapelj, ki so jih po dnevu našli, nekoliko jerebic in jedni antilopi, katero je jeden sluzabnik jel iz kože devati. Suhljad je plameče gorela, metajoč na stepo rdečo svetlobo. Ranjene se je začel polagomo zavedati.

Gledal je nekaj časa po tujicah, opazujev nihib lica. Naposled je poskušal vstati. Vojak, ki se je poprejavil razgovarjal z namestnikom, dvignil ga je kvišku, drugi mu je dal v roke palico, na katero se je vpril v zvomljeno. Njegovo lice je bilo še rdeče, žile napete. Naposled je spravil iz sebe z dušljivim glasom prvo besedo:

"Vode!"

Podali s mi žganjice, katero je pil in pil, kar mu je očividno dobro teknilo, ker je odvzvši naposled steklenico od ust, spregovoril s čistnjem glasom:

Nacelinik tabora jevstal ter se mu

"V čegayih rokah - em?"

pričkal.

"V rokah teh, kateri so vas oteli."

"Torej me niste vi vjeli na zadrgalnicu?"

"Gospod, naše orožje je sablja," a ne motvoz. Krivico delate mojim dobrim vojakom s tem sumnjenjem. Vjeli so vas nekaki razbojniki, podobi Tatarjem, katere, ako ste radevni, morete videti, ker leže tam pobiti kakor ovni."

To rekši, pokazal je z roko na nekoliko mrtvih trupel, ležečih spodaj pod gričem.

Tujec odvrne na to:

"Torej dovolite mi, da si odpocijem."

Podali so mu konjsko sedlo, na katero se je vsezel in zamisli.

Bil je človek v najboljših letih, srednje rasti, širokih pleč in čvrstih postave. Glavo je imel veliko, zasnelo, močno zagorelo, oči črne in ne-

da ste mlad po letih, pa star po izkušnjah in razumu."

Namestnik je hladno sprejel prilizene besede, zavilhal si brke ter vprašal:

"A povejte mi vendar, kaj ste delali in nad Omelničkom in kako ste prisli semkaj tako sami?"

"Nisem sam, lel judje moji so mi zaostali na poti; namenjen sem v Kudak s gospodu Grodzickemu, ki je tam v Trnnavi. Poslal me je gospod hetman V. z važnimi listinami."

"A zakaj ne potujete po vodi, v čolnu?"

"Kazano mi je bilo tako; ukaza prelomiti ne smem."

"Čudno, da je dal gospod hetman takšen ukaz; saj ste na stepi prišli v take okoliščine, katerim bi se bili lahko izognili, ko bi potovali po vodi."

"Gospod, stepe so sedaj mirne; jaz nisem samo od anes nan ž nimi. Toda to, kar me je danes doletelo, je zgolj človeška zloba in nevošljivost."

"A kdo vam dela take ovire?"

"Predlog bi bilo praviti to. Moj hudobni sosed, gospod namestnik, ki mi je vničil obstanek, pregnal me z domovja, umoril mi sina in — sam ste videli to — ta hoče tudi mene ugoniti."

"Tujec si je pa med tem ogledoval lice sleherenga, kimajoč z glavo, kakov človek, ki je vse aganil; potem pa se je vrnil počasi k namestniku, tipačoč s pošku na istkovanju nekogeho pasu, z kateri je hotel položiti roki.

Mlademu namestniku ni bilo všeč to vedenje človeka, ki so ga ravnonar rešili zadrgalnice, zato reče zbadljivo:

"Rekel bi, ko vas vidim, da isčete svojih znancev med temi tolovaji, ali da molite celo "Očenaš" za njihove duše."

Tujec reče resnobno:

"Motite se, gospod, v ne motite; ne motite se, ker sem res iskal znancev, a motite se, ker niso tolovaji, marveč, služabniki nekega plemiča, mojega sosedova."

"Brezvomno torej ne pijete z o-nim sosedom iz jednega vodnjaka?"

Nekak žuden smeh spreleti tujca.

"Tudi v tem se motite," zamrmra skozi zobe.

Čez trenutek reče glasneje:

"Oprostite, gospod, da se vam nisem zahvalil, ker ste me obvarovali nagle smrti. Vaše junaštvje je popravilo mojo neprevidnost. Oddaljal sem se nekoliko od svojih ljudi; budi torej tudi moja hvalenost enaka vašej dobri volji!"

"To so gotovo moji," dejal je Abdank, "zaostalo za Tašmimo, a jaz sem jim, ne nadajoč se izdajstva, obljubil, tukaj počakati jih."

Črez kratko je obkolila tolpa jezdecov v polokrogu ves grič. Pri svitu ognja so se pokazovali konjski glave s polodprtimi gobci težko sopeč vsled utrujenosti, a nad njimi sklonjene glave jezdecev, ki so bistro zrli v luč, zakrivači si oči z rokami.

"Naprej! Naprej Zdrav ostani, tovariš vojak," rekel je namestniku. Časi so sedaj taki, da brat bratu ne zupa, torej tudi ne veš, koga si rešil, ker ti ne nisempovedal pravega imena."

"Torej niste Abdank?"

"To je samo v mojem grbu..."

"A, ime?"

"Bogdan Zenobi Hmelnički."

To reksi odjahal je z griča in zanj so udri njegovi tovariši. Kmalu jih je zakrila megla in noč. Še le ko prejezdili že pol vste (ruske milje), prinašal je veter glasove njihove kožanske pesni:

Glasovi so polagoma tihnili, in se spojili z vetrom, sumeim po stepi.

del gospod namestnik, pri čem je, da hoče biti previden.

Med tem je ukazal Abdank pripeljati konja.

"Gospod namestnik," rekel je poročnik, "kodri je na poti, temu je čas drag. Toda dovolite, da se vam še enkrat zahvalim za rešitev. Bog daj, da bi vam mogel povrniti!"

"Nisem vedel, koga sem rešil, torej tudi zahvale ne zasluzim!"

Iz vas, gospod namestnik, govor skromnost, lastna vrlič možem. Vzemite v zahvalo ta-le prstan!"

Namestnik je osupnjen stopil za korak nazaj ter ostrom pogledom zrili na gospoda Abdanka, kateri pa je, ne zmeneč se zato, govoril dalje po očetovsko resno in dostojno:

"Poglejte bolje ta prstan. Ne ponujam z njim navadne dragocenosti, marveč redko svetinja. V mladih letih, kot bisurmanski sužen, sem dobil prstan od romarja, vračajočega se izveteve dežele. V tem-le očetu tukaj je zaprt prah iz groba Kristusovega. Grešno bi bilo se braniti se takega dura, - ko bi ga dal tudi obsojenec. Mlad človek ste in vojak; a če še starost, ki je vendar bližje groba, ne, kaj vse jo še doleti pred smrtjo, kaj še le mladost, ki ima pred seboj dolgo življenje ter mora pričakovati še večje število vsakovrstnih naključev in nezgod? Ta prstan, verjetno mi, obvaruje vas nezgod ter vas varuje celo takrat, ko pride sodnji dan; ...

Nastala je za trenutek tišina; slišal se je plapotenje plamena in rezgetanje konj.

Iz daljne goščave je odmevalo zamoklo tuljenje volkov. Naglo ponovni Abdank še enkrat kakor sam sebi:

"Sodnji dan že ide čez Divja Polja in kadar pride, začudal se bo ves svet božji (zadovljitveni vsij svit božij)." Namestnik je skoraj nehote sprejel prstan; osupnile so ga besede tega čudnega človeka.

Abdank se zagleda v temno stepno daljavo... Polagoma pa so obrne in zasede konja. Njegovi moloci so že čakali nanj pri vnožju griča.

"Naprej! Naprej Zdrav ostani, tovariš vojak," rekel je namestniku. Časi so sedaj taki, da brat bratu ne zupa, torej tudi ne veš, koga si rešil, ker ti ne nisempovedal pravega imena."

"Torej niste Abdank?"

"To je samo v mojem grbu..."

"A, ime?"

"Bogdan Zenobi Hmelnički."

To reksi odjahal je z griča in zanj so udri njegovi tovariši. Kmalu jih je zakrila megla in noč. Še le ko prejezdili že pol vste (ruske milje), prinašal je veter glasove njihove kožanske pesni:

"Naprej! Naprej Zdrav ostani, tovariš vojak," rekel je namestniku. Časi so sedaj taki, da brat bratu ne zupa, torej tudi ne veš, koga si rešil, ker ti ne nisempovedal pravega imena."

"Torej niste Abdank?"

"Kako, ta lisjak!" ree na to Skretuski.

"Kako me je prekanil. Predstavil mi je, da je kozaški polkovnik knez D. Zaslavskega. Tako sem torej nanj naletel nočnjo noč na stepi — njega sem tedaj rešil — zadrgalnice!"

(Dalej prih.)

odvisno plemstvo; daje gospodarski uradniki, nekliko kozaških starašin in nižje plemstvo, živečih tu na svojih posestvih, ali na svojih pristavah (futorih).

Zasedli so klopi, stoeče poleg dolgih hrastovih miz in se glasno razgovarjali. Govorilo se je le o begu Hmelničkem; saj je bila ta novica najzanimivejša. Skretuski in Zaviljovski sta sedla skupaj v kot in na mestnik je veljko poizvedovati, kakšen feniks je bil ta Hmelnički, da vse govorite o njem.

"Ne veste il še tega?" odgovoril je starovojk Zaviljovski. "To je pisar zaporoške vojske, dedič in — moj kum," dodal je bolj tiho. "Poznamo se dobro. Bila vse skupaj v raznih bitkah, v katerih se je vedno odlikoval, vlastil pred Cecorom. V vojski tako izvedenega vojaka nemara v vsej Poljski ne najdete. To se sicer glasno reči, da je eto pravljeno." Namestnik je priljubljen v svojem mestu.

Dolžni ste

zadari svoje žene in otrok, da se bolj zavarujete za slučaj bolezni ali smrti,

da ne bodo žena in otroci trplili po manjkanju radi vaše nemarnosti, zato zdaj dokler ste še zdrav pristopite k največjemu slovenskemu podpornemu društvu.

Društvo Sv. Družine

(The Holy Family Society)

št. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod, vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1918.

Predsednik.....George Stonich.

Podpredsednik.....Stephen Kukan.

Tajnik.....Jos. Klepec.

1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Zapisnikar.....John Barbich.

Blagajnik.....Anton Nemanich.

Bojnički načelnik.....Nick Jurjevič.

Reditelj.....Frank Kocijan.

Nadzorniki:

John N. Pasdertz, Joseph Težak,

John Stublar.

To društvo sprejema rojake in rojkinje in sicer od 16.